

Pioniers Postzegelparkje over hun succesformule

'Blijf elkaar in de ogen kijken'

AC AD 28-12-12

Carolien Mastenbroek en Henk Willem Otten kregen vlak voor de zomer toestemming om een tijdelijk park aan te leggen op een particulier terrein aan de Leusderweg. Daar ging een knap staaltje be-middelingswerk aan vóór, en een bezoek aan werkelijk alle par-tijen.

Ze zien er allerminst uit als kei-harde onderhandelaars, daar in de woonkamer aan de Van Bemmel-straat. Carolien Mastenbroek en Henk Willem Otten zijn de vrien-delijkheid zelf, van hen zal je nooit een vuist op tafel verwacht-en.

„Dat hoeft ook helemaal niet,” zegt Mastenbroek. „We hebben hele-maal niet met de vuist op tafel hoeven slaan. Onze aanpak is heel anders. Ons geheim is dat we alle partijen in de wijde omgeving heb-ben gesproken, en ook nu nog met hen in gesprek blijven”

Burgers lopen vaak stuk op een bu-reaucratische overheid met haar regelrijes. Of op de omval van on-dernemers en projectontwikkelaars als zij iets willen in hun buurt. Als een van de weinigen wisten de ini-tiatiefnemers van het Postzegel-

Carolien Mas-tenbroek en Henk Willem Otten in 'hun' Postzegel-parkje. 'Je staat er ver-steld van wat mensen voor je willen doen. De hele aanleg hebben we met vrijwilli-gers en bijna zonder geld voor elkaar ge-kregen.' FOTO SASKIA BERDENIS VAN BERLEKOM

park, op de hoek van de Leusder-weg en de Van Campenstraat toch iets groots voor elkaar te krijgen; de aanleg van een tijdelijk open-baar toegankelijk parkje op parti-culiere grond.

„We hebben gepraat met de ont-wikkelaar, de Rabobank, onderne-mers aan de Leusderweg, maar na-tuurlijk ook met de gemeente, de kerk, architecten en werkelijk alle omwonenden.” „De ontwikkelaar, Evert Schoon-

derbeek, had aanvankelijk geen oren naar ons plan,” zegt Otten. „Maar we hebben na een paar af-wijzende telefoontjes toch de

'Ik ging in een veel te net pak naar Evert Schoonderbeek'

stoutie schoenen aangetrokken en zijn bij hem op bezoek gegaan. Ik weet nog dat ik in een veel te net pak ging. Dat is helemaal niet nodig bij Evert.”

Maar ze kregen het wél voor el-kaar, met medewerking van de dochter van Schoonderbeek. „Maar daarmee waren we er nog lang niet,” zegt Mastenbroek. „We moes-ten alles doen zonder geld, en ik moet zeggen dat iedereen daar ge-weldig aan heeft bijgedragen.

Schoonderbeek bracht een paar vrachtwagens met aarde, de slijt-rij Dirck III verzorgde op de start-dag van 22 september de limonade en van Eemfors kregen we een paar enorme vrachten houtsnip-pers, voor de bodembedekking.” Ook dat kregen Mastenbroek en Otten weer voor elkaar door 'ge-woon vriendelijk praten en vragen.' „Je staat er versterkt van wat men-sen, maar ook bedrijven, voor je willen doen als je maar goed uit-legt wat je van plan bent.” aldus Mastenbroek. „Je moet elkaar ge-woon in de ogen blijven kijken en de mensen op de hoogte houden van wat je aan het doen bent.”

Dat heeft ook zijn weerslag gehad op het draagvlak voor het plan in de buurt. „Ik denk dat er op de startdag van het Postzegelpark wel bijna 200 mensen langs zijn ge-weest om een handje te helpen. Er was zelfs iemand bij in een rol-stoel. Geweldig toch? Daarnaast hebben we nu naast de kerngroep van zes man een vrijwilligersbe-stand van 50 mensen.” En die zijn nodig, want het park moet nog afgebouwd worden, en daarna gedurende zeker 5 jaar on-derhouden.

Volgens Otten en Mastenbroek is zo'n parkje op andere brakkig-gende terreinen ook mogelijk. „Als je maar open en eerlijk het gesprek aangaat en elkaar in de ogen blijft kijken.”